

φιλικός

φιλικός, -ή κ. -ιά, -ό, επίθ. [<αρχ. φιλικός <φίλος>]. **1.** που ανήκει ή που αναφέρεται στο φίλο ή στη φίλια: «διατηρούν από μικροί φιλικές σχέσεις || κάναμε μια φιλική κουβέντα || στη συγκέντρωση υπήρχε μια φιλική ατμόσφαιρα». **2.** που εκδηλώνει ευνοϊκή διάθεση, συμπάθεια, εγκαρδιότητα σε κάποιον: «απ' την πρώτη στιγμή της γνωριμίας μας υπήρξε πολύ φιλικός μαζί μου». **3.** το ουδ. ως ουσ. **το φιλικό**, αθλητικός αγώνας, ιδίως ποδοσφαιρικός ή του μπάσκετ, που διεξάγεται εκτός πλαισίου του επίσημου πρωταθλήματος ή του κυπέλλου, με σκοπό την προπόνηση των ομάδων ή για κάποιο φιλανθρωπικό σκοπό: «στη διάρκεια των γιορτών που είχε διακοπεί το πρωτάθλημα, η ομάδα μας έδωσε τρία φιλικά || οι εισπράξεις του φιλικού θα διατεθούν για τον αγώνα κατά των ναρκωτικών». Επίρρ. **φιλικά**.

- το γύρισε στο φιλικό, άλλαξε για κάποιο λόγο την εχθρική διάθεση, το εχθρικό ύφος και συμπεριφέρθηκε φιλικά: «μόλις αντιλήφθηκε πως ο άλλος ήταν πιο δυνατός απ' αυτόν, το γύρισε στο φιλικό».

- το πήγε στο φιλικό, βλ. φρ. το γύρισε στο φιλικό.

- τον πήρε στο φιλικό, του συμπεριφέρθηκε φιλικά: «επειδή τον είδε πολύ συνεσταλμένο, τον πήρε στο φιλικό, μέχρι να σπάσει ο πάγος».

- φιλική τιμή, βλ. λ. [τιμή](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας